DRAMATICA REÎNNODARE A ŞIRULUI VICTORIILOR:

„XV"-le ROMÂNIEI L-A ÎNVINS PE CEL AL FRANŢEI CU 15-14 (12-8)

VICTORIE !!! Cuvînt magic, care ne încălzeşte inimile şi care sintetizează munca de un an de zile a rugbyului românesc, care echivalează, totodată, cu nota maximă pe care trebuie să le-o acordăm celor cu adevărat examinaţi pe stadionul „23 August" de „XV"-le Franţei. Într-adevăr, dacă ar fi să rezumăm n-am putea-o face altfel decît acordînd calificativ maxim jucătorilor din echipa României, care au luptat cu abnegaţie, lăsînd, în sfîrşit, în vestiare teama paralizantă pe care le-au inspirat-o de atîtea ori excelenţii jucători francezi şi faptul că de acest unic dificil meci depinde aprecierea de ansamblu a valorii rugbyului românesc. Să recapitulăm această de neuitat partidă.

Decizia echipei române s-a manifestat de la bun început şi i-a asigurat un ascendent de netăgăduit. Primele 11—12 minute s-a jucat, practic, numai în jumătatea de teren a oaspeţilor ! Important este însă faptul că nu a fost numai o dominare sterilă, un cîştig de teren prin lovituri de picior în tuşă, ci o dominare autentică, ale cărei efecte s-au oglindit clar pe tabela de scor. În minutul 5, la un „loosse-maul" perfect executat de români, francezii sînt sancţionaţi cu lovitură de pedeapsă din poziţie favorabilă şi Irimescu îşi începe recitalul transformînd-o : *România — Franţa 3—0 !* Presiunea la care este supus „XV"-le oaspeţilor se accentuează, acţiunile lor de atac sînt sugrumate în faşă şi nu lipseşte mult ca încă din min. 11, cînd românii au beneficiat de o lovitură de pedeapsă, scorul să se majoreze.

Necruţătorul placaj al lui Şerban...

Încet-încet, francezii îşi revin şi e rîndul lor să domine. O lovitură de pedeapsă le dă prilejul să egaleze în min. 18 prin Pariès : *România — Franţa 3—3.*

Din nou e rîndul gazdelor să-şi preseze adversarii. O frumoasă fază de atac, care a purtat balonul de-a latul terenului, îi prilejuieşte în min. 22 lui Irimescu un drop-goal desprins parcă din paginile unui manual : România — Franţa 6—3 ! Iar după mai puţin de un minut, românii majorează scorul tot prin Irimescu, care transformă impecabil o lovitură de pedeapsă de lîngă jumătatea terenului : România — Franţa 9—3 !!!

Tensiunea din teren creşte, în tribune frigul pare a fi fost alungat de bucurie, iar tabela de scor scapă mereu, ca prin urechile acului, de modificări : Dinu (în min. 27) şi Demian (în min. 29) intervin dur, dar loviturile de pedeapsă rămîn fără consecinţe, pentru că Pariès e stăpînit de emoţie şi vîntul ne este favorabil.

În min. 31, tot ca urmare a unui excelent executat „loose-maul", galezul Joseph dictează o lovitură de pedeapsă împotriva oaspeţilor, la circa 40 m de buturile lor, şi Irimescu seamănă consternarea în rîndurile reprezentanţilor şi suporterilor cocoşului galic : România — Franţa 12—3 !!! De necrezut, dar, totuşi, adevărat !

Prematur, echipa României intră în psihoza menţinerii scorului. E drept, n-a lipsit mult ca prima parte a meciului să ia sfîrşit la 12—3. Dar oaspeţii îşi reamintesc că sînt nişte maeştri ai minuirii ovalului şi ne-o dovedesc fără putinţă de tăgadă în ultimul minut dinaintea pauzei, înscriind prin excelentul Bonal o încercare lîngă buturi, la capătul unei acţiuni care a străbătut aproape întreaga lungime a terenului. Acţiunea a fost răsplătită de aplauzele întregii asistenţe, dar şi de... tabela de scor, Pariès transformînd : România — Franţa 12—8.

Cele cinci minute de odihnă au părut a întări coeziunea puţin deficitară pînă atunci a formaţiei franceze şi, în acelaşi timp, a slăbi forţa de joc a românilor. Imediat după reluarea disputei, Pariès transformă o lovitură de pedeapsă, reducînd din handicap : România — Franţa 12—11. Avantajul s-a dovedit fragil...

A urmat o lungă perioadă de dramatică luptă în cîmp, cu net avantaj de partea francezilor. Ideea de apărare îşi pune amprenta pe jocul gazdelor, care fac cu greu faţă atacului francez şi, prin cîteva momente de neatenţie, aduc emoţia susţinătorilor lor aproape de paroxism. Iar în min. 72, toate speranţele par a se nărui : Maso este placat fără balon, ca urmare a unei fente extraordinare, în cursul unui formidabil atac ajuns în preajma buturilor noastre, şi Pariès îndeplineşte, practic, o simplă formalitate transformînd lovitura de pedeapsă : România — Franţa 12—14...

Şi totuşi — iar cuvintele nu ne par de ajuns pentru a-i lăuda pe reprezentanţii noştri — formidabila dîrzenie a „XV"-lui României irumpe. La numai două minute după ghilotinantul 12—14, pe tabelă apare splendidul 15—14 cu care avea să se încheie meciul, prin lovitura de pedeapsă pe care a transformat-o acelaşi picior de aur al lui Irimescu !

Cu greu pot fi descrise ultimele minute ale partidei, intens dramatice, aducîndu-ne în faţa ochilor o încleştare la maximum de tensiune, în care fiecare clipă părea o oră întreagă, în care şocul contactului dintre jucători se auzea, parcă, pînă în tribună. A fost momentul în care, mai mult ca oricînd, s-au putut vedea toate calităţile şi defectele celor două rugbyuri. Felul în care au rezistat presiunii dezlănţuiţilor rugbyşti francezi le face însă cinste sportivilor români, care au reuşit nu numai să îndepărteze, fie şi în ultimă instanţă, pericolul, ci şi să atace hotărît, ajungînd în două rînduri efectiv la un pas de a înscrie.

G. RUSSU-ŞIRIANU

Teren „23 August", bun, deşi pe-alocuri moale ; 9 000 de spectatori ; vreme rece şi umedă ; formaţiile : ROMÂNIA : Dăiciulescu ; Suciu, Wussek, Irimescu, Coravu ; Dragomirescu, Florescu ; Demian, Răşcanu, Ciobănel ; Ţuţuianu, Şerban ; Stoica (Baciu), Iorgulescu, Dinu ; FRANŢA : Magois ; Bonal, Maso, Ruiz, Sillères ; Pariès, Puget ; Spangherro, Carrère, Dutin ; Dauga, Cester ; Esponda, Yachvili, Noble. A arbitrat excelent Marion Joseph (Ţara Galilor).

IRIMESCU b. p. PARIÈS

Familia, nu prea mare, dar solidă şi fidelă, a rugbyului a înfruntat termometrul şi ironia unui partener anost de cuplaj. Familia aceasta — de la Mont-de-Marsan pînă la Petroşeni — a fost în păr pe stadion, şi poate niciodată nu s-ar fi putut spune cu mai multă îndreptăţire, cu cătel — cu purcel, de vreme ce doi cocoşi superbi, unul alb şi unul roşcovan, au ornat clanul susţinătorilor francezi. De o parte Toma Moldoveanu cu elevii lui de la profesionala piteşteană, studenţii din Valea Jiului, veteranii cu invitaţii la tribuna oficială, antrenorul Aman venit de la Oltenita cu un trandafir pentru logodnica lui Carrère, şi tagma nenumăraţilor simpatizanţi ai balonului oval. De partea cealaltă (deşi s-ar potrivi a spune : împreună), grupul mai puţin gălăgios decît ne-am aşteptat al suporterilor francezi, turiştii aduşi de Yvette Dantès din sudul tarnez şi susţinătorii ad-hoc, funcţionarii lui Jean Marsaulte de la Air-France, întreaga familie a reprezentantului Renault la Bucureşti, Claude Costes, cu pancartele sale publicitare, pînă şi inscripţia savuroasă a unor tehnicieni francezi : „Galezii din lunca Dunării (Turnu Măgurele)" !

„Allez France !" — mai mult grafic decît oral, n-a putut împiedica pe Irimescu să cîştige, la puncte cum se spune în box, meciul cu Pariès. A fost un meci al timidităţilor, mai curînd decît un spectacol. O repriză întreagă, echipei Franţei i-a fost tot atîta frică de echipa României pe cît e de adevărată reversibila. Cînd şi-a dat însă drumul în repriza secundă, abia atunci a constatat cîtă dîrzenie zace în aparent timizii români. Cum spunea marele scriitor francez Jean Giraudoux (care se pricepea, căci a jucat el însuşi aripă în echipa liceului „Lakanal") ? „Printre cei 15 jucători, o echipă de rugby trebuie să aibă : opt jucători puternici şi activi ; doi uşori şi vicleni ; patru solizi şi rapizi ; şi unul, la urmă, model de nepăsare şi sînge rece. Aceasta e proporţia ideală" — pretindea cel ce a prezis că „Războiul Troiei nu va avea loc". Nu ştim dacă dozajul corespunde întocmai virtuţilor echipei române. Dar victoria e victorie şi trebuie să-l iertăm pînă şi pe mucalitul care cerea clanului francez, la urmă, cocoşul roşcovan, să-şi facă din el un vag „bouillon cu coc"... (vîb)

CINCI MINUTE DUPĂ MECI

Linişte apăsătoare în vestiarul rugbyştilor francezi. Gazetarii care i-au însoţit pe reprezentanţii cocoşului galic la Bucureşti iau interviuri. Într-un colţ, antrenorul **Jean Prat** desface tacticos o gumă de mestecat :

— A cîta? îl întreabă zîmbind Henry Garcia.

Jean Prat ridică din umeri. Ştiindu-l zgîrcit la vorbă (mai ales acum), nu ştiu cum să-l abordez. Mă salvează ; recunoscîndu-mă, începe primul discuţia :

— Românii au fost mai buni decît anul trecut. Au acceptat jocul nostru deschis, în special în repriza secundă, renunţînd la maniera lor de acum, să zicem, 8—10 ani. Aţi avut o linie a III-a de mare clasă, da, da, nu este nici o exagerare, şi un transformer, pe Irimescu, parcă mai inspirat decît Pariès al nostru. De fapt, la un moment dat meciul se redusese la o dispută pentru transformări, între Irimescu şi Pariès. Băieţii dv merită felicitări pentru concepţie, pentru jocul lor curajos, pentru spectacol...

Căpitanul echipei, **Carrère**, a ieşit de sub duş şi se întinde pe una din canapele. Îmi răspunde cu multă amabilitate :

— A fost un joc foarte frumos, chiar mai frumos decît toate meciurile româno-franceze din ultimii 5 ani. Să ştiţi că acesta este şi părerea coechipierilor mei. Dv aţi fost mai decişi, în prima parte a partidei, cînd aţi reuşit să luaţi conducerea şi să realizaţi un avantaj aproape neverosimil ; noi, după pauză. Am fost ferm convins că după răsturnarea rezultatului (n.n. 14-12 pentru francezi în minutul 72), **echipa României va cădea imediabil. Dar n-a fost aşa...**

Mă apropii de **Bonal**, apreciat de foarte mulţi dintre specialiştii consultaţi ca unul dintre cei mai inspiraţi jucători din formaţia oaspe. Iată punctul său de vedere :

— Ne-a surprins acel 3-0 care a căzut în chiar primele minute ale jocului. Apoi, stupefacţie văzînd cum scorul ia proporţii : după o jumătate de oră românii conduceau cu o diferenţă de 9 puncte !... Unde se va ajunge? mi-am spus. Asta m-a hotărît să fiu şi mai ferm şi cu riscul de a greşi am luat o acţiune pe cont propriu, poate vă reamintiţi, cea din finalul primei reprize... Este imbucurător că rugbyştii români fac evidente eforturi pentru a se apropia de concepţia cea mai avansată despre acest sport. Între cei care au jucat astăzi şi cei pe care i-am văzut cu ani în urmă este o mare diferenţă. Un meci de factura celui de azi ar fi satisfăcut pe toată lumea în Franţa".

Ultimul consultat dintre oaspeţi a fost **Spangherro** :

— Puteam cîştiga. N-a lipsit mult pentru aceasta. Totuşi, românii mi-au plăcut, mai ales Dinu, Ciobănel, Ţuţuianu şi Florescu. Prevăd dispute tot mai interesante între rugbyştii noştri. Păcat însă că sînt prea puţine...

În tabăra noastră satisfacţia nu cunoaşte margini. Sînt acolo în vestiar mai bine de 100 de vechi şi actuali rugbyşti, în frunte cu Fîntîneanu, Canarache şi Vardala. Irimescu îmi spune printre lacrimi de bucurie :

— Nu vă puteţi imagina cît de mult am dorit această victorie. Eu şi întreaga echipă. Ca de obicei, înaintea meciurilor cu Franţa, am un trac nemaipomenit. Dar după acel 3—0 am reuşit să mă stăpînesc, să fiu lucid şi, ce-i mai important, inspirat în şuturi. Victoria aceasta înseamnă enorm pentru noi. Ne-a redat încrederea în propriile noastre forţe. Altfel vom privi de-acum încolo meciurile cu jucătorii domnului Prat.

Ciobănel, unul dintre jucătorii noştri cei mai activi, este mai lapidar :

— Trebuia să învingem...

Solicit, în final, părerea arbitrului principal dl. **Marion Joseph** (Ţara Galilor) :

— Mi-a plăcut enorm acest joc, mai ales pentru rapiditatea cu care s-au mişcat toţi jucătorii. Nu i-am văzut niciodată pe români. Auzisem despre ei doar lucruri deosebite. Nu îmi pare rău că am venit la Bucureşti unde am avut plăcuta surpriză de a constata că se ştie mult rugby. O impresie frumoasă păstrez pentru jocul lui Demian, Florescu, Irimescu, Wusek, Ciobănel şi Dinu. De la francezi aş remarca pe Pariès şi Spangherro. Voi accepta totdeauna cu plăcere să revin în România, după cum m-ar bucura mult ca rugbyştii dv. să fie prezenţi în compania echipelor care în mod obişnuit se întîlnesc în „turneul celor 5".

Impresii culese de
Tiberiu STAMA

ROMÂNIA B-POLONIA 15-3 (6-3), dar linia noastră de treisferturi a ratat meciul ca spectacol...

Teren : Parcul Copilului. Timp : rece. Spectatori : circa 3 000. Au marcat : **Măţăoană** (min. 19 — drop), **Durbac** (min. 29 — lov. de pedeapsă), **Opieka** (min. 31 — încercare), **Oblemenco** (min. 65 — drop), **V. Rusu** (min. 73 — încercare) şi **Băltăreţu** (min. 76 — încercare). Formaţii. ROMÂNIA B : **Mihalaşcu, Iatan, Drăgulescu — Atanasiu, V. Rusu — Băltăreţu, Dărăban, Pop — Măţăoană, Bărgăunaş — R. Ionescu, Oblemenco, Cîndea, Peter (Dragomir) — Durbac.** POLONIA : **Janus, Frankowski, Hoduna — Wiejski, Garzynski — Ostaszewski, Mirosz, Michalik — Rubin, Prybilla — Michalski, Calka, Opieka, Lodzinski — Lapajczyk.** A condus **Robert Calmet** (Franţa) — excelent.

15—3 cu Polonia, scor net, evident, dar spre regretul celor care au umplut pînă la refuz, duminică dimineaţa, tribunele din Parcul Copilului, realizat la capătul unui joc modest, confuz, sub aşteptări din partea reprezentativei secunde a României. Într-un meci lipsit literalmente de miză, amical, nu goana furibundă după rezultat trebuia să se afle în atenţia rugbyştilor noştri, ci, în primul rînd, valoarea spectaculară a întrecerii. Or, acest lucru, recomandat desigur de antrenorii **René Chiriac** şi **Alexandru Paloşanu**, l-au înţeles prea puţini dintre jucătorii români : **Dragomir, Iatan, Băltăreţu, Durbac** şi **V. Rusu**. Cei mai mulţi — dimpotrivă — s-au ambalat într-un joc anost, încîlcit, care a sufocat în faşă puţinele faze cu acţiuni deschise, ratînd meciul ca spectacol. Ceea ce, de bună seamă că nu putea să satisfacă.

Şi, de unde pornisem de la convingerea că rugbyştii români vor face o reuşită demonstraţie, am avut surpriza să constatăm că tocmai oaspeţii manifestă o astfel de preocupare. Polonezii, realmente, au plăcut prin tendinţa lor către joc deschis, prin maniera în care au ştiut să taloneze, prin activitatea lor neobosită în acţiunile din margine, prin ritm, printr-un ritm uneori sufocant. În special acţiunea din care au redus din handicap, încercarea lui Opieka, a fost magistrală. Secondat strîns de Calka şi Lodzinski, centrul polonez a făcut şah-mat apărarea echipei noastre, alcătuită din nu mai puţin de 5 jucători...

Cu ce au răspuns rugbyştii noştri pînă atunci şi după acest „essai" ? Iniţial, cu un „drop" şi cu o lovitură de pedeapsă ; apoi, cu un nou „drop", acţiuni care au arătat pînă la enervare neputinţa liniei de treisferturi de a perfora apărarea adversă. Abia în ultimele 10 minute, XV-le secund al României a reuşit să se impună şi să realizeze două încercări, dintre care ultima discutabilă : Băltăreţu ieşise din teren înainte de a ajunge în spaţiul de ţintă polonez. Am fi dorit să vedem o garnitură omogenă şi mobilă, stăpînă pe ea, capabilă să găsească soluţii tactice în orice situaţie. Or, n-a fost aşa... (t. st.).

fotbal

ÎN CEASUL AL 12-LEA

JIUL — RAPID 2—1 (0—1)

PETROŞENI, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Stadion Jiul ; timp frumos ; teren alunecos ; spectatori circa 5 000. Au marcat : Octavian Popescu (min. 68 şi 88) **pentru Jiul, Năsturescu** (min. 28) **pentru Rapid.**

JIUL : Stan 6 — Talpai 8, Georgevici 7, Stoker 7, Tonca 6, Georgescu 6 (min. 64 Grizea 7), **Sandu 8, Peronescu 9, Libardi 7, Octavian Popescu 9, Naidin 7.**

RAPID : Rămureanu 8 — Ştefan 7, Motroc 8, Lupescu 8, Greavu 7, Dinu 6 (min. 81 **Marian Popescu), Dumitru 8, Pop 6** (min. 84 **Ştraţ), Năsturescu 6, Neagu 6, Codreanu 6.**

A arbitrat Grigore Birsan (Galaţi) ★★★★★, ajutat bine la tuşă de V. Liga (Galaţi) şi T. Leca (Brăila).

„Copiii teribili" ai Giuleştiului au fost la un pas de a produce surpriza etapei, întorcîndu-se de la Petroşeni dacă nu cu 2 puncte, măcar cu unul ! În final, însă, bucureştenii nu au mai avut suficiente resurse pentru a păstra nici minimul avantaj de un gol cu care au intrat în repriza a doua şi nici rezultatul de egalitate care intervenise spre mijlocul reprizei.

Cele două echipe au luptat din răsputeri pentru a-şi apăra şansele, terenul alunecos cerînd jucătorilor eforturi în plus. Chiar în aceste condiţii dificile, partida a oferit un joc destul de bun, cu multe schimbări de direcţii în acţiunile de atac, cu faze spectaculoase, în special la poarta Rapidului, asaltată din primul minut de către jucătorii echipei gazde. Cvartetul ofensiv al Jiului a realizat multe acţiuni pe aripi, încheiate însă cu centrări înalte în careu, pe care Lupescu şi Motroc (ambii avînd o detentă bună) le-au interceptat de fiecare dată, îndepărtînd pericolul.

În ceea ce priveşte replica Rapidului, ea n-a făcut excepţie de la tactica tradiţională a formaţiilor ce evoluează în deplasare şi speră în miracolul unui meci nul. Bucureştenii şi-au luat măsuri de întărire a sistemului defensiv, în care scop Dumitru a jucat majoritatea timpului în faţa liniei de fundaşi, iar Pop a trecut ca mijlocaş, post pe care a figurat în unele momente dificile şi Codreanu.

În prima repriză, în majoritatea timpului, jocul s-a desfăşurat într-o singură direcţie : spre poarta lui Rămureanu. De la fluierul de începere, minerii s-au instalat în partea de teren a Rapidului, pe care au supus-o unei puternice presiuni, rămasă însă fără efect practic. Pe de o parte, Peronescu, Naidin şi Sandu au şutat de multe ori imprecis, iar pe de altă parte, portarul buturilor feroviare, foarte inspirat, a avut intervenţii bune, reţinînd balonul sau respingîndu-l în corner. Ocazii bune au fost ratate de Naidin (min. 1, 7, 33), Peronescu (min. 19 şi 22) şi Sandu (min. 13, 14, 16). Şi iată că în plină dominare a Jiului, în min. 28 se produce o lovitură de teatru : bucureştenii contraatacă şi... deschid scorul ! Codreanu a făcut o cursă pe aripa stîngă, a trecut de Talpai, a centrat, iar Năsturescu, scăpat de sub supravegherea apărătorilor adverşi, a trimis balonul în poartă...

După pauză, aspectul jocului a rămas acelaşi. Jiul a dominat iar Rapid s-a apărat şi, uneori a contraatacat. În această parte a meciului înaintaşii echipei locale şi-au reglat mai bine tirul, obligîndu-l pe Rămureanu să scoată de două ori mingea din plasă. Prima oară, în min. 68, cînd în urma unei splendide acţiuni de atac iniţiate de Grizea, Peronescu a lăsat balonul să „curgă" şi Octavian Popescu a adus egalarea. Iar a doua oară, doar cu 2 minute înainte de fluierul final, autorul golului fiind acelaşi Octavian Popescu. Smulsă pe potou, victoria Jiului este însă pe deplin meritată.

Pompiliu VINTILĂ

La tineret-rezerve Jiul — Rapid **0—3** (0—0).

baschet

Voinţa Braşov a dispus de Rapid în sala Giuleşti !

În etapa a VI-a a campionatului naţional feminin, a fost înregistrată cea mai mare surpriză de pînă acum : **Voinţa Braşov a dispus, la Bucureşti, de Rapid.** În rest, rezultate normale.

Rapid — Voinţa Braşov 69—72 (26—38). Prof. Gh. Roşu a demonstrat încă o dată înalta sa capacitate şi hărnicie, prezentînd o echipă tînără, cu cîteva junioare de certă perspectivă (Mariana Moldovan, Cornelia Petric şi Maria Nedelea), o formaţie care a luptat din toate puterile şi cu toate armele baschetului modern pentru victorie. Ca urmare a jocului practicat, baschetbalistele din Braşov au condus în permanenţă, ba chiar în repriza secundă tabela de scor a indicat de două ori diferenţă de 19 (!) puncte în favoarea lor : 58—39 şi 60—41. În continuare, însă, presingul insistent aplicat de rapidiste a transformat meciul într-o cursă de urmărire, care a fost la un pas de a se încheia cu succesul echipei din Giuleşti. Într-un final pasionant, în care tinereţea braşovencelor a trebuit să facă faţă experienţei bucureştencelor, Voinţa a cucerit o victorie pe deplin meritată, pentru care i se cuvin felicitări (primul care le-a acordat, cu sportivitatea care-i caracterizează, a fost antrenorul Rapidului, prof. Sigismund Ferencz). În general, partida a fost spectaculoasă, de bun nivel tehnic, făcînd o frumoasă propagandă baschetului. Din păcate, însă, în faţa unui public restrîns. Au înscris : Petric 6, Moldovan 4, Nedelea 10, Albert 7, Salla 7, A. Vogel 11, Simon 23, Leca 4 pentru Voinţa, respectiv Vasilescu 5, Biţu 25, Chiraleu 5, Ferencz 10, Racoviţă 12, Ivanovici 12. Au condus cu competenţă şi autoritate Gh. Ionescu (Oradea) şi S. Filoti (Bucureşti). În încheiere, trebuie să subliniem atitudinea reprobabilă (ameninţări adresate arbitrilor) a cîtorva spectatori, aceiaşi care fac de obicei „viaţă grea" arbitrilor ce conduc jocuri de baschet în sala Giuleşti. **(d. st.).**

Viitorul Dorohoi — Progresul Bucureşti 41—38 (20—15). Minimul avantaj obţinut de dorohoience în primele minute a fost menţinut pînă la sfîrşitul meciului. Doina Iftimie a fost din nou principalul factor al victoriei : a înscris 25 de puncte. **(T. Ungureanu, coresp.).**

Crişul Oradea — Politehnica Bucureşti 47—66 (25—31).

Aruncă la coş Mihalca, urmărită de Păcuraru. (Fază din meciul I.E.F.S.—Universitatea Cluj)
Foto : V. BAGEAG

După 26 de minute de joc echilibrat (scor 40—40), campioanele s-au impus şi au obţinut un avans substanţial, datorită în special pătrunderilor, în care au excelat Vogel şi Dumitrescu. **(P. Lörinzc, coresp.).**

I.E.F.S.— Universitatea Cluj 59—48 (29—24). Tabela de scor a indicat multă vreme echilibrul de valoare dintre aceste echipe (min. 17: 23—20 pentru I.E.F.S., min. 18 : 24—23 pentru „U"). Deosebita eficacitate a jucătoarei Floarea Trandafir, pe de o parte, şi scăderea potenţialului în apărarea clujencelor (prin eliminarea pentru 5 greşeli personale a pivotului Wagner), pe de altă parte, au determinat victoria clară a I.E.F.S.-ului. Dar, deşi au încheiat cu succes această întrecere, studentelor bucureştence li se cuvin reproşuri, deoarece nu au evoluat nici de astă-dată la valoarea lor. Au înscris : Iliescu 2, Mihalca 9, Trandafir (cea mai bună de pe teren) 26, Szabados 11, Schreiber 2, Novac 4, Corondi 5 pentru I.E.F.S., respectiv Wagner 10, Păcuraru 18, Muţiu 9, Seres 9, Dobri 2.

A.S.A. Cluj — Constructorul Bucureşti 54—51 (36—24). Victorie meritată a gazdelor, într-o partidă de luptă în care rezultatul final a stat sub semnul incertitudinii pînă în ultimele secunde ale meciului, cînd trei aruncări libere au fost decisive. **(M. Radu, coresp.).**

scrimă

MARIA SALAI (Universitatea Bucureşti) campioană la floretă — cat. juniori mari

Campionatul republican de scrimă al juniorilor mari s-a încheiat, ieri, cu proba de floretă-feminin, care a oferit o dispută extrem de echilibrată, încît a fost necesar un baraj între patru finaliste. Iată clasamentul final al probei : 1. **Maria Salai** (Universitatea-Buc.) 3 v. d.b. ; 2. **Suzana Saplonczay** (Medicina-Tg. Mureş) 3 v. d.b. ; 3. **Maria Pop II** (Şc. sp. Satu Mare) 3 v. d.b. ; 4. **Eva Palay** (Şc. sp. Satu Mare) 3 v. d.b. ; 5. **Mihaela Ştefan** (Viitorul Buc.) 2 v. ; 6. **Eva Lengyel** (Şc. sp. Satu Mare) 1 v.

haltere

STEAUA — CAMPIOANĂ

CLUJ, 1 (prin telefon). Duminică s-a încheiat campionatul republican de haltere pe echipe. Pe primul loc s-au clasat halterofilii de la **Steaua Bucureşti,** care au totalizat 24 752,5 p. În continuare : Dinamo Buc. 24 641, C.S.M. Cluj 22 691,5, Rapid Buc. 18 957, Olimpia Buc. 18 711, Progresul Buc. 18 207,5, Ş. N. Constanţa 17 114, Dacia Oradea 15 909, St. roşu Braşov 15 815,5, Metalul Buc. 15 725, Univ. Iaşi 14 698. Cu acelaşi prilej au fost înregistrate şi 5 noi recorduri ale ţării. Cîştigătorii ultimelor categorii (toţi de la Dinamo) : cat. semimijlocie — O. Cristescu 365 kg ; cat. mijlocie — Şt. Pintilie 425 kg ; cat. semigrea — Gh. Teleman 432,5 kg ; cat. grea — Gh. Mincu 437,5 kg.

A. PALADE-URSU, coresp.

ASTĂZI, LA ORELE 17,30 ÎN SALA DALLES

CUM SE CÎŞTIGĂ UN CAMPIONAT MONDIAL ?

Cursul „Sport şi educaţie fizică" de pe lîngă Universitatea Bucureşti, anunţă expunerea „Cum se cîştigă un campionat mondial ?" susţinută de conf. univ. Ioan Kunst-Chermănescu, antrenor emerit, secretar al C.N.E.F.S. Va urma filmul Jocurile Olimpice de vară de la Roma.